

De ziua nemuririi tale

CTN

Întind o mână către tine...
Luceafăr drag al nopții mele!
Te chem, dar mi te frângi în mine
Ca o fantasmă între stele.

Trecut-au ani și vor mai trece
Cât pe pământ va ține firea,
Iar tu din cer, la fel de rece
Mă vei chema, doar cu privirea.

Eu voi căta să-mi stâmpăr tremur
Ce mă îngheață în suspinuri
Deși aud parcă un murmur
Și inima se zbate-n chinuri.

Tu printre plopii rămași singuri
Mă vei chema seară de seară
Să ne îmbrățișăm în friguri
Ce ard în liniștea bizară.

Eu voi privi din nemurirea
Ce-n brațe triste mă cuprinde
Și îți voi aștepta venirea
Din ale tale zări arzânde.

Tu nori vei pune pe-ai mei umeri,
Dar frământarea gurii mele
Nici când nu vei putea s-o stâmperi!
Luceafăr drag al nopții mele!